

SKO.4170.20.2023

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 2000 ze zm),
- art. 71 ust.1 i ust. 2 pkt 1, ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 ze zm.) oraz § 2 ust.1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839),
- art. 1, art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r., poz. 570),

po rozpatrzeniu odwołania Pani A. Sz. wniesionego za pośrednictwem pełnomocnika, Pani A M, od decyzji Burmistrza Gościna z dnia 06.12.2022 r. znak: OŚR.6220.1.2020 odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego – chlewni wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce o nr 20/4 w miejscowości Ramlewo, gmina Gościno,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie:

Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
Członkowie – Agata Witkowska
– Joanna Mojska

na posiedzeniu w dniu 25 kwietnia 2023 r. orzeka:

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją Burmistrz Gościna ponownie odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczących realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego - chlewni wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 20/4 w miejscowości Ramlewo, gmina Gościno, na wniosek z dnia 17.03.2020 r. (data wpływu). W treści decyzji organ szczegółowo opisał przebieg postępowania oraz uzasadnił swoje rozstrzygnięcie, powołując się również na opinie organów uzgadniających:

- Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie, postanowieniem znak: SZ.RZŚ.4360.1.39.2021.RK z dnia 25 października 2021 r., którym organ ten uzgodnił realizację warunków przedsięwzięcia i określił warunki;
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kołobrzegu pismem znak: NZNS.9022.4.40.2021 z dnia 13 października 2021 r., podtrzymującym stanowisko zajęte w opinii sanitarnej znak: NZNS.9022.5.3.2020 z dnia 05.06.2020 r., tj. opinię negatywną;
- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, Wydział Spraw Terenowych w Koszalinie, postanowieniem znak: WST-K.4221.4.2020.AW.13 z dnia 29 września 2022 r. o odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Od powyższej decyzji odwołała się Pani A S, z zachowaniem ustawowego terminu. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła naruszenie następujących przepisów:

1) art. 6, 7, 7b, 8 i 9 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 poprzez:

a.przeprowadzenie postępowania w sposób sprzeczny z zasadą pogłębiania zaufania obywateli do

organów państwa, a ponadto poprzez dowolną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, a co za tym idzie nienależyte wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, w szczególności poprzez brak należytego rozważenia charakteru i specyfiki planowanej inwestycji w zakresie planowanej budowy budynków inwentarskich i brak rozważenia w tym kontekście słusznego interesu inwestorki i proponowanych przez nią rozwiązań;

b. uznanie, że skarżąca nie przedstawiła alternatywnych rozwiązań i lokalizacji w kontekście wątpliwości organu powstałych w niniejszym postępowaniu, podczas gdy należyta analiza zgromadzonego materiału dowodowego powinna prowadzić do wniosku, że zebrane dowody stanowią wystarczającą podstawę do uwzględnienia wniosku i wydania decyzji pozytywnej;

c. brak dokonania jakichkolwiek własnych ustaleń oraz rzeczywistej oceny stanu faktycznego i oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko w kontekście treści raportu oddziaływania na środowisko, przedłożonych materiałów i licznych merytorycznych uzupełnień, podczas gdy organy winny w razie wątpliwości dokonać dalszych, stosownych do okoliczności, czynności, a nie polegać i obarczać wyłącznie skarżącego negatywnymi skutkami procesowymi prowadzonego postępowania dowodowego;

d. sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania, a przez to dowolną ocenę postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 01.10.2020 r., którego treść stanowi przejaw jednoznacznie z góry negatywnego i przez to nieuzasadnionego podejścia do wniosku skarżącej, kiedy wszelkie wątpliwości organu zostały merytorycznie przez nią wyjaśnione i należycie uargumentowane, zaś z doświadczenia zawodowego pełnomocnika prowadzącego analogiczne postępowania na terytorium całej Polski wynika, że tutejszy organ uzgadniający jest jedynym, który nie uznaje powoływanego środka redukującego emisję amoniaku, zaś z drugiej strony jego działanie ograniczyło się jedynie do podnoszenia wątpliwości, nie przedstawiając żadnego przekonującego dowodu na poparcie swych twierdzeń;

e. sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania, a przez to dowolną ocenę zgromadzonych dowodów, a w szczególności poprzez pominięcie pozytywnego postanowienia uzgodnieniowego Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 26.06.2020 r. oraz nienależyte rozważenie treści opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kołobrzegu z dnia 05.06.2020 r., które nie jest dla organu wiążące, w sytuacji, kiedy wszelkie wątpliwości powstałe na jej tle zostały merytorycznie przez inwestora wyjaśnione;

f. brak umożliwienia stronie realizacji inwestycji ze względu na pozaprawne kryteria odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia na tle zaistniałego w sprawie konfliktu społecznego, wątpliwości na tle rzekomych immisji odorowych oraz oparcie rozstrzygnięcia o zasady zapobiegania i przezorności, które nie mogą stanowić podstawy materialnoprawnej odmowy decyzji;

- 2) naruszenie art. 77 ust. 9 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* poprzez brak podjęcia kroków w celu zaistniałych w sprawie sprzeczności, do czego organ był zobligowany z mocy prawa;

w konsekwencji powyższych naruszeń

- 3) naruszenie art. 104 k.p.a. i art. 107 k.p.a.

w powiązaniu z

- 4) naruszenie przepisów art. 71, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1, art. 80 ust. 1 oraz art. 85 ust. 1. 2 i 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r.

o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko poprzez wydanie decyzji odmownej,

- podczas gdy w sprawie istniały przesłanki do pozytywnego rozpatrzenia wniosku skarżącej.
- Mając na względzie powyższe zarzuty na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., strona skarżąca wniosła o:
- 1) uchylenie postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 01.10.2020 r. w przedmiocie negatywnego uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia;
 - 2) uchylenie opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kołobrzegu z dnia 05.06.2020 r.;
 - 3) uchylenie zaskarżonej decyzji oraz postanowienia i opinii w całości i orzeczenie co do istoty sprawy zgodnie z żądaniem inwestora;
- względnie na podstawie art. 138 § 2 k.p.a.
- 4) uchylenie zaskarżonej decyzji oraz postanowienia i opinii w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Organ pierwszej instancji nie znalazł podstaw do wydania nowej decyzji w trybie art. 132 § 1 K.p.a. i przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po rozpatrzeniu odwołania ustaliło, co następuje. Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji dwukrotnie wydał dotychczas rozstrzygnięcie. Decyzją znak OŚR.6220.1.2020 z dnia 16.11.2020 r. odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia. Decyzja ta została uchylona przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie decyzją znak: SKO.4170.3055.2020 z dnia 5 marca 2021 r., a sprawa przekazana organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia. W wyniku przeprowadzonego postępowania, zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji ponownie odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

Podstawę materialnoprawną w niniejszej sprawie stanowi ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: ustawa ooś). Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia (art. 73 ust. 1 ustawy środowiskowej). Zgodnie z art. 71 decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie tej decyzji jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia kwalifikuje się do odpowiedniej kategorii na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) w sprawie przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W sprawie bezspornym jest, że wnioskowane przedsięwzięcie zalicza się do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko na podst. § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b ww. rozporządzenia (chów lub hodowla zwierząt innych niż wymienione w lit. a w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP- przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę zwierząt; współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia).

Podstawowym elementem postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia jest ocena oddziaływania tego przedsięwzięcia na środowisko. Ocena obejmuje weryfikację raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko, uzyskanie i uwzględnienie uzgodnień i opinii, zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu, w tym rozpatrzenie uwag i zarzutów do raportu. Jak już wyżej wspomniano, zgodnie z art. 61 ust. 2 to organ właściwy do wydania decyzji

o środowiskowych uwarunkowaniach przeprowadza tę ocenę, co stanowi część postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wyniki przeprowadzonej przez organ oceny powinny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji. Przesłanki, które winny być wzięte przez organ wydający decyzję w sprawie środowiskowych uwarunkowań zostały określone między innymi w przepisach art. 80 i art. 81 ustawy ooś. Przepis art. 80 ustawy środowiskowej odnoszący się do decyzji środowiskowej wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stanowi, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ wydaje, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone;
- 5) po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Wydając decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia organ bierze pod uwagę między innymi wyniki uzgodnień i opinii. Jest to jeden z elementów branych pod rozwagę przez organ przy wydawaniu tej decyzji. Nie oznacza to jednak, że pozytywna opinia czy uzgodnienie organów współdziałających przesądza o konieczności wydania pozytywnej decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Pozytywne uzgodnienia ze strony organów współdziałających nie są bowiem wiążące dla organu określającego środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia i nie obliguje organu do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W niniejszej sprawie Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie, postanowieniem znak: SZ.RZŚ.4360.1.39.2021.RK z dnia 25 października 2021 r. uzgodniło realizację warunków przedsięwzięcia i określiło warunki, natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, postanowieniem znak: WST-K.4221.4.2020.AW.13 z dnia 29 września 2022 r. odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Kolegium nie podziela zarzutu strony skarżącej, w kwestii naruszenia art. 77 ust. 9 ooś. Zgodnie z tym przepisem, w przypadku gdy uzgodnienia organów są ze sobą sprzeczne, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie, wydanej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia organów. Brak jest w niniejszej sprawie podstaw do przyjęcia, że w sprawie zachodzi sprzeczność uzgodnień, bowiem RDOŚ odmówił dokonania uzgodnienia w ogóle, a zatem nie określił warunków, które mogłyby być sprzeczne z ustaleniami uzgodnienia innego organu. Odmowa uzgodnienia stanowi natomiast podstawę do wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, o czym w dalszej części uzasadnienia. Należy zauważyć, że organy uzgadniają w zakresie swoich kompetencji, które nie są tożsame. Wody Polskie badały sprawę pod kątem wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko wodno-gruntowe, natomiast odmowa uzgodnienia przez RDOŚ oparta została o negatywny wpływ inwestycji na jakość powietrza na analizowanym terenie (poziom amoniaku). RDOŚ, jako profesjonalny organ ustalił, że „Obliczenia w zakresie rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń do powietrza wykazały przekroczenia wartości odniesienia amoniaku uśrednionej dla jednej godziny, wynoszącej $400 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2010, nr 16, poz. 87), w przypadku gdy stężenie spowodowane emisją substancji z wszystkich emitatorów zespołu przekracza wartość odniesienia lub dopuszczalny poziom substancji w powietrzu, oblicza się częstość przekraczania. Wartości odniesienia substancji

w powietrzu lub dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu uważa się za dotrzymane, jeżeli częstość przekraczania wartości DI (wartość odniesienia substancji w powietrzu lub dopuszczalny poziom substancji w powietrzu, uśrednione dla jednej godziny) przez stężenie uśrednione dla jednej godziny jest nie większa niż 0,274% czasu w roku - w przypadku dwutlenku siarki, a 0,2% czasu w roku - dla pozostałych substancji. Pomimo, iż graficzna ilustracja rozkładu izolinii stężeń amoniaku w powietrzu wykazała przekroczenia wartości odniesienia uśrednione dla jednej godziny, to częstość przekroczeń była zerowa, co zdaniem Organu mogło być spowodowane zbyt małą liczbą punktów pomiarowych lub dużym skokiem wartości współrzędnych”. W związku z powyższym, mając na względzie przepisy wynikające z przywołanych aktów prawnych oraz potencjalny negatywny wpływ inwestycji na jakość powietrza na analizowanym terenie, RDOŚ odmówił uzgodnienia warunków dla planowanego przedsięwzięcia. W tym miejscu należy zauważyć, że rozpatrując zażalenie na niezaskarżalne samoistnie postanowienie organu uzgadniającego, wniesione wraz odwołaniem od decyzji, trzeba uwzględnić charakter i właściwość kompetencyjną Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, który jest organem wyspecjalizowanym w dziedzinie ochrony środowiska. Zgodnie z orzecznictwem sądowym, kompetencja kontrolna organu odwoławczego jest węższa niż kompetencja przysługująca organowi badającemu oddziaływanie inwestycji na środowisko i określającemu warunki realizacji przedsięwzięcia. Dokonywana w postępowaniu odwoławczym weryfikacja niezaskarżalnego zażaleniem postanowienia uzgadniającego warunki środowiskowe ograniczona jest wyłącznie do stwierdzenia błędów powodujących, że wydana w oparciu o uzgodnienie środowiskowe decyzja byłaby sprzeczna z prawem. Podobnie jak raportowi o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, tak i postanowieniu uzgadniającemu wydawanemu na podst. art. 77 ust. 1 oos (bądź odmowie uzgodnienia) przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy przedstawionego do zatwierdzenia przedsięwzięcia. Dlatego też organ odwoławczy tylko po stwierdzeniu błędów procesowych w postępowaniu przed organem uzgadniającym, mających wpływ na wynik sprawy, mógłby zakwestionować stanowisko organu uzgadniającego. Nie może natomiast kwestionować merytorycznie uzasadnienia postanowienia o odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, gdyż wymaga to wiadomości specjalnych i kontrdowodu o tożsamej wadze dowodowej. Należy zauważyć ponadto, że Kolegium podziela stanowisko, iż odmowy wydania decyzji (bądź odmowy uzgodnienia przez RDOŚ) nie mogą stanowić uciążliwości "odorowe", gdyż ustawodawca nie przewidział w polskim porządku prawnym ochrony powietrza przed zapachami, a jedynie przed określonymi substancjami w powietrzu. W niniejszej sprawie za kryterium oceny w tym zakresie przyjmuje się średnioroczne i godzinowe stężenia amoniaku. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska dokonał stosownych analiz w tej kwestii.

Zgodzić należy się z organem pierwszej instancji, iż ustawodawca określił precyzyjnie katalog okoliczności uzasadniających odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia, mianowicie organ może odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jedynie w razie:

1. niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 u.i.o.ś.),
2. odmowy uzgodnienia warunków realizacji bądź wydania negatywnej opinii, przez organy o których mowa w art. 77 ust. 1 u.i.o.ś.,
3. braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany, jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie (art. 81 ust. 1 u.i.o.ś.),
4. wykazania znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, a za realizacją przedsięwzięcia nie przemawiają konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym i brak jest rozwiązań alternatywnych (art. 81 ust. 2 u.i.o.ś.),

5. wykazania po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (art. 81 ust. 3 u.i.o.ś.).

Takie stanowisko prezentuje również Anna Siwkowska w publikacji „Decyzje środowiskowe. Opinie i uzgodnienia” 2. wydanie, C.H. Beck Warszawa 2020, str. 117. Organ wydający decyzję nie ma zatem swobody w tym zakresie. Jeżeli zajdzie jedna z negatywnych przesłanek, zobowiązany jest wydać decyzję odmowną. Wobec odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia zarówno przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kołobrzegu (opinia negatywna) oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, Wydział Spraw Terenowych w Koszalinie (odmowa uzgodnienia), uzasadniona jest odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań przez Burmistrza Gościno dla wnioskowanego przedsięwzięcia.

Nie zasługuje zatem na aprobatę stanowisko Skarżącej, zaprezentowane w odwołaniu, że ocena dowodów zgromadzonych w sprawie jest sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania, a przez to dowolna, gdyż „pomija” pozytywne postanowienie uzgodnieniowe Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 26.06.2020 r. Organ pierwszej instancji nie ustosunkował się wprawdzie w zaskarżonej decyzji do postanowienia Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie, znak: SZ.RZŚ.4360.1.39.2021.RK z dnia 25 października 2021 r., którym organ ten uzgodnił realizację warunków przedsięwzięcia i określił warunki, co należy uznać za naruszenie przepisów postępowania w zakresie wymaganego uzasadnienia decyzji, jednakże pozostaje to bez wpływu na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, na co Kolegium już wskazywało wyżej.

Kolegium nie podziela również zarzutu oparcia decyzji odmownej o pozaprawne kryteria na tle zaistniałego w sprawie konfliktu społecznego, wątpliwości na tle rzekomych immisji odorowych oraz oparcie rozstrzygnięcia o zasady zapobiegania i przezorności, które nie mogą stanowić podstawy materialnoprawnej odmowy decyzji. Organ pierwszej instancji w uzasadnieniu odniósł się wprawdzie do zaistniałego konfliktu społecznego, niemniej decyzja odmowna została wydana w związku z odmową uzgodnienia przez RDOŚ, który to organ oparł swoje rozstrzygnięcie na stwierdzeniu przekroczenia wartości stężenia maksymalnego dla amoniaku, która przekracza miejscami 500 pg/m^3 , podczas gdy zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2010. nr 16. poz. 87). wartość odniesienia dla amoniaku uśredniona dla jednej godziny wynosi $400 \text{ } \mu\text{g/m}^3$.

Skarżąca zarzuca również organowi pierwszej instancji przeprowadzenie postępowania w sposób sprzeczny z zasadą pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa, a ponadto poprzez dowolną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, a co za tym idzie nienależyte wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, w szczególności poprzez brak należytego rozważenia charakteru i specyfiki planowanej inwestycji w zakresie planowanej budowy budynków inwentarskich i brak rozważenia w tym kontekście słusznego interesu inwestorki i proponowanych przez nią rozwiązań. Zarzut ten nie znajduje potwierdzenia w aktach pierwszej instancji. W toku postępowania organ wystąpił o wymagane uzgodnienia i przesyłał do organów uzgadniających przedłożone uzupełnienia i wyjaśnienia przedłożone przez stronę. Po uzyskaniu stanowiska właściwych organów, organ prowadzący przeprowadził rzetelną ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, czemu dał wyraz w wydanej decyzji. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że stan faktyczny nie został należycie wyjaśniony. Kolegium nie podziela również pozostałych zarzutów, w tym w kwestii braku własnych ustaleń oraz rzeczywistej oceny stanu faktycznego i oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko w kontekście treści raportu

oddziaływania na środowisko. Zaskarżona decyzja zawiera uzasadnienie, które spełnia wymogi art. 107 § 1 pkt 6 i § 3 K.p.a. w zw. z art. 80 ust. 1 ooś.

Odnosząc się do zarzutu odnośnie przedstawienia alternatywnych rozwiązań i lokalizacji przedsięwzięcia, Kolegium ustaliło, że wariant alternatywny różni się w istocie wyłącznie lokalizacją zbiornika do magazynowania gnojowicy, natomiast wariant najkorzystniejszy dla środowiska jest tożsamy z wariantem proponowanym przez wnioskodawcę, poza zwiększoną o 1 metr wysokością wylotu z wentylacji kominowej. W ocenie Kolegium nie stanowi to rozwiązania alternatywnego, które pozwoliłoby wyeliminować negatywny wpływ inwestycji na środowisko, jak to ustalił Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w postanowieniu o odmowie uzgodnienia warunków realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia.

W tym miejscu należy wskazać, że przedłożony Raport zawiera również braki formalne. Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 19 ooś, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać datę sporządzenia raportu, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów. Przedłożony raport nie wskazuje imiennie zespołu autorów oraz nie zawiera ich podpisów. Zespół autorów został określony na stronie tytułowej jako „EkoPolska Mojzesowicz Sp. k.”, co nie spełnia wymogów art. 66 ust. 1 pkt 19 ooś. Również obszernie uzupełnienie Raportu zawiera wyłącznie podpis Pani Anny Mojzesowicz, jako kierującej zespołem (podpisanej jako pełnomocnik strony), podczas gdy na dokumencie winny znaleźć się imiona i nazwiska wraz z podpisami całego zespołu. Biorąc jednak pod uwagę, że kierująca zespołem sama spełnia wymogi określone w art. 74a ust. 2 ooś, zgodnie z przedłożonym pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczeniem (k. 97 akt pierwszej instancji), należy przyjąć, że na etapie postępowania odwoławczego brak ten nie stanowi samoistnej podstawy do uchylecia decyzji, tym bardziej, że organ drugiej instancji ustalił, że decyzja merytorycznie odpowiada prawu. Brak podpisów imiennych zespołu autorów pozostaje zatem bez wpływu na rozstrzygnięcie merytoryczne sprawy.

W wyniku przeprowadzonego postępowania odwoławczego, Kolegium ustaliło, że organ I instancji podjął wszelkie czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli, a zarzuty odwołania nie znajdują uzasadnienia. W wyniku odmowy uzgodnienia warunków realizacji, Burmistrz Gościna zobligowany był do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia. Zaskarżona decyzja nie narusza przepisów postępowania w stopniu uzasadniającym jej uchYLENIE. Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję służy skarga (w 2 egz.) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, składana za pośrednictwem Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać dane wymienione w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 259). Zasady uiszczania oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535 t.j.). Wpis stały na podst. § 2 ust. 3 pkt 3 wynosi w sprawach skarg, nieobjętych wpisem stosunkowym,

z zakresu ochrony środowiska i przyrody - 200 zł. Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może zwrócić się do Sądu o zwolnienie od kosztów sądowych. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>.

Otrzymują:

1. A Sz
2. Pozostałe strony w drodze obwieszczenia
3. Bumistrz Gościna +akta
4. aa

Przewodnicząca Składu Orzekającego
Iwona Szaranek (spr.)

Członkowie:
Agata Witkowska

Joanna Mojska